

Kaybolmak İçin En Güvenli Yer

YAŞAM DEDEKTİFİ DERYA

MURAT MOROĞLU

ÇİZER:
AYÇA TUBA SANCAR

Bir Günüñ
Kaç Saati
Özgürdür?

Derya, dokuz buçuk yaşındaydı. Her gün aynı şeyleri yapardı. Uyanırdı, kahvaltısını bitirirdi, okuluna giderdi. Okuldan dönerdi, oyun oynardı, yemek yerdi, ödevlerini yapardı ve uyurdu.

Gün içinde yapacaklarını bilmek onun için önemliydi. Bazı günlerde çok şey, bazı günlerde ise az şey yapardı. Mesela bazı günler çok ödevi olurdu. Bazı günler çok oyun oynardı ve bazı günler hiç oyun oynamazdı. Bunların bir kısmını severek diğer kısmını ise sevmeden yapıyordu. Ama yapıyordu, önemli olan buydu sanki. Yapmak zorunda oldukları vardı çünkü. Bir de yapmak zorunda olmadıkları. Herhangi bir şeyi yapmak zorunda olmadığı anlarda peşine takılan özgürlüğü seviyordu.

Daha özgür olduđu bir
yaşam düřledi.

Altı Kırmızıyla
Çizili Günler

Okul dersleri hep aynıydı. Matematik, Türkçe, Sosyal Bilgiler, Beden Eğitimi... Zil çaldığı an öğretmen sınıfa giriyordu. **Sınıf, havada uçuşan bilgilerle doluydu.** O bilgiler öğretmenleri sayesinde bir kuş gibi kanatlanıyor ve sınıftaki öğrencilerin zihinlerine yumuşak bir iniş yapıyordu.

Öğretmen anlatırdı. Çocuklar anlamadıklarını öğretmene sorardı. Öğretmen

de farklı yollardan anlatmaya çalışırdı. Yazılar yazılırdı ve bazı cümlelerin altları kırmızı kalemle çizilirdi. Sonra yine zil çalar ve **çocuklar koşarak bahçeye çıkarlardı.** Aynı konuşmalar, aynı oyunlar, aynı kırgınlıklar, barışmalar... Hemen ardından sınıfa giriş zili çalardı. Bir önceki derste yaşananlar çok az değişikliklerle yeni derste, başka bir öğretmenle yaşanmaya devam ederdi. Uzun öğle teneffüsü için zil çaldığında ise babası Derya'yı okuldan alır, öğle yemeğinden sonra tekrar okula bırakırdı. Derya öğle aralarını parkta, babasının onun için yaptığı yemekleri yiyerek geçirirdi. Bu da hep aynı saatteydi. 12.00'de başlayan öğle arası 12.50'de biterdi. 12.00'den 12.50'ye kadar olan sürede yapılanlar hep belliydi. Mesela babası hep **"Bu saate kadar günün nasıl geçti?"** diye sorardı

kızına. Derya da hep **"İyi geçti."** derdi. Babasının ikinci sorusu da hep aynı olurdu:

- Bugün ilginç bir bilgi öğrendin mi?

Derya o gün ilginç bir bilgi öğrenmişse bunu babasıyla paylaşırdı. Eğer o gün Derya'nın dikkatini çeken bir bilgi uçuşmamışsa havada, başını iki yana sallardı.

"Hayır." derdi.

Günler böyle devam ederken Derya şunu keşfetmişti: Aynı olan şeylerde kendisini bekleyen bir sürpriz yoktu. Farklı olan nadir günleri seviyordu.

